

«بررسی وضع موجود پژوهش در رشته علوم و صنایع غذایی کشور و ارائه پیشنهاد برای استفاده بهینه از امکانات موجود»، (دکتر محمد شاهدهی باغ خندان)،

برنامه‌ریزی برای استفاده صحیح از امکانات پژوهشی و بهره‌وری بهتر از امکانات موجود یکی از عوامل مهم در دستیابی سریع‌تر به نیازهای علمی هر رشته است، مخصوصاً اگر محدودیتهای خاصی وجود داشته باشد. برای مثال اگر در رشته‌ای محقق کافی وجود نداشته باشد، بودجه کافی برای پژوهشهای گسترده و فراگیر نباشد و کمبود امکانات پژوهشی از نظر فضا و دستگاههای تحقیقاتی وجود داشته باشد، ضرورت استفاده بهینه از امکانات موجود و تقویت آن به نحوی که هماهنگی لازم بین امکانات مختلف وجود داشته باشد بسیار روشن خواهد بود. رشته صنایع غذایی یکی از رشته‌های علوم است که اهمیت خاصی از ابعاد مختلف تأمین غذا، امنیت غذایی و کیفیت و سلامت غذا دارد. این رشته می‌تواند پشتوانه بخش کشاورزی بوده و شرایطی را فراهم کند که محصولاتی که در یک فصل تولید نمی‌شود قابل استفاده گردد. رشته علوم و صنایع غذایی در کشور ما تقریباً رشته جوانی است و هنوز گسترش کافی پیدا نکرده است. کشور محدودیتهای زیادی از نظر محقق، بودجه و امکانات پژوهشی در این رشته دارد و برنامه‌ریزی برای رفع کمبودها و استفاده بهینه از امکانات موجود ضروری است. برای برنامه‌ریزی به اطلاعات وضعیت موجود پژوهشی رشته نیاز است. در این پروژه تلاش شد در حد ممکن اطلاعات موجود رشته جمع‌آوری و تدوین گردد.

برای گردآوری اطلاعات پژوهشی در رشته علوم و صنایع غذایی کشور، فرمهای خاصی تهیه شد و با ارسال آن به واحدهای آموزشی-پژوهشی و واحدهای پژوهشی رشته، اطلاعات مربوط به واحدهای آموزشی-پژوهشی دانشکده کشاورزی کرج (دانشگاه تهران)، صنعتی اصفهان، شیراز، ارومیه، تربیت مدرس، مجتمع آموزش عالی رامین اهواز و همچنین واحدهای پژوهشی فنی و مهندسی کرج، شیراز، اصفهان، مشهد، کرمان، تبریز، همدان، ارومیه، دزفول و ... (واحدهای وابسته به سازمان تحقیقات جهاد کشاورزی) و همچنین امکانات تحقیقاتی واحدهای تولیدی جمع‌آوری شد و این اطلاعات به صورت جداول تدوین گردید. با توجه به جداول، قوتها، ضعفها و اشکالات موجود مورد ارزیابی قرار گرفت. ضمن اعلام اشکالات موجود در زمینه‌های پژوهشی در رشته، پیشنهادات لازم برای پویاتر شدن فعالیتهای پژوهشی رشته و استفاده بهتر از امکانات موجود ارائه گردید. مشکلات اساسی شامل کمبود پرسنل پژوهشی در رشته، عدم توزیع مناسب نیروهای متخصص موجود و امکانات و به عبارت دیگر پراکنده شدن امکانات کم موجود در واحدهای زیاد، نداشتن گروههایی که مجموعه امکانات پژوهشی شامل نیروی انسانی متخصص، دستگاهها و تجهیزات آزمایشگاهی و بودجه همه را با هم داشته باشند و بتوانند از پتانسیلهای موجود خود استفاده بهینه کنند. عدم ارتباط مناسب و کافی بین واحدهای پژوهشی در رشته، عدم اطلاع از فعالیتهای پژوهشی یکدیگر، بودجه پژوهشی ناکافی و می‌باشد. با توجه به این مشکلات پیشنهادهایی برای برنامه‌ریزی بهتر جهت تقویت امر پژوهش در رشته ارائه گردید.